

**Co platná jest urozenost nebo hojnost jmění,
není-li při nich čistého svědomí, pravé víry a naděje ve svaté vzkříšení...**

Karel IV. (Vita Caroli)

Draží přátelé,
slavíme Velikonoce, největší křesťanské svátky, jak jim s oblibou říkáme. Letos však svátky v izolaci a za zavřenými dveřmi chrámu. Možná jsme z toho smutní, chtěli jsme slavit tradičně: bohoslužby, které vynikají svou neobvyklou strukturou a zpěvy, vrkačování a mrskaní... Nic z toho se neděje, a přesto slavíme. Když se podíváme na první Velikonoce, situace byla stejná. Izraelský lid, uzavřený ve svých příbytcích, čeká na své vysvobození z otroctví. První liturgie Velikonoc je rodinná, beránek, jehož krví se mažou dveře domu, hořké byliny, nekvašený chléb, a všude je možno vnímat moc Hospodina, který prochází Egyptem. Tato rodinná oslava dává základ tomu, co se později konalo v jeruzalemském chrámě a co se v plnosti času odehrálo na Golgotě. Tam umírá Beránek, který na sebe vzal hříchy světa a definitivně porazil zlo a smrt. Když se historicky přeneseme do chvíle smrti Krista a do dnů, které následovaly, vidíme beznaděj a smutek. Objevuje se množství otázek a nezodpovězených dotazů. Krásně to vyjadřuje povzdech emauzských učedníků: „...a my jsme mysleli, že on je ten Mesiáš.“ Přesto všechno do beznaděje proniká světlo Boží lásky. V těchto dnech jsme se možná mockrát ptali, proč nás Bůh navštívil tímto utrpením? Proč jsme se zasekli někde v půlce postního období a nedokončili jsme přípravu? Měli jsme tolik aktivit, soutěží pro děti, křížové cesty. Dokonce jsme ukráceni taky o tradiční velikonoční zpověď. Prý

Ježíš řekl:
„Já jsem vzkříšení...“
Jan 11,25

máme jenom dokonale litovat. Asi na to jdeme špatně, když přemýšlíme takto. Právě tím, že jsme izolováni od kněze a od slavení v chrámu, od svátostí, se nám otvírá možnost využít všechno bohatství duchovnosti, které nám naše víra nabízí. Možná si také uvědomujeme, že chodit do kostela není samozřejmost a že služba těch, kteří se starají o průběh a možnost různých slavení, je hodně náročná a důležitá. Kéž bychom si začali víc vážit možnosti každodenní mše svaté v našem chrámu. Vždyť

jsme mockrát dali přednost něčemu jinému před kostelem, a teď bychom i rádi, a nemůžeme. Jaká bude církev po skončení epidemie, jaká bude naše farnost, město, naše rodiny? Smíme doufat, že nás to poučí a přivede k podstatě lidského života, kterým je naplnit cíl věčnosti? Nedokážu předpokládat, co bude. Pán má všechno ve svých rukou. On vstoupí do každé naší rodiny a do každého lidského srdce, i když je zavřeno. Tak, jak vstoupil do večeřadla, a jeho slova jsou jasná: „Nebojte se...“ Ježíš přemohl svět, on je mocnější jak cokoli a dává jedinečnou velikonoční radost. Nebudme skleslí v izolaci, ale chopme se této radosti a naděje. Ať Aleluja zní v našich příbytcích, když se rozezvučí zvony našeho chrámu. Zmrtvýchvstalý Kristus nás bude očekávat, když budeme moci znovu naplnit chrám a těšit se, že jsme mu tak blízko. Vždyť On byl po celý ten čas blízko nás. Přeji Vám požehnaná Velikonoce!

o. Marian

Draží bratři a sestry!

Prožíváme Velikonoce a mnozí se ptají, jak to bude s velikonoční zpovědí. Otec arcibiskup nám k tomu poslal pár instrukcí, které vám předkládám.

1. Kodex kanonického práva (kán. 960-961) umožňuje v případě fyzické nemožnosti dosáhnout smíření jiným způsobem, než je zpověď. Pokaždé, když je vážný důvod a není příležitost ke zpovědi, je k přijetí Boží milosti zapotřebí, aby si věřící „zároveň předsevzal, že jednotlivě vyzná v přikázané době těžké hříchy, které nyní takto nemůže vyznat“. Katechismus katolické církve v čl. 1452 vysvětluje, že „lítost, která vyvěrá z lásky k Bohu, milovanému nade vše, nazývá se dokonalá lítost nebo lítost z lásky. Taková lítost odpouští všední viny; dosáhne také odpuštění smrtelných hříchů, zahrnuje-li pevné předsevzetí jít ke svátostné zpovědi, jakmile to bude možné“. Ve farnostech se nebude konat velikonoční zpovídání. Jen ve výjimečných situacích, kdy to žádá pastorační péče, ať je dána příležitost přijmout svátost pokání a smíření těm věřícím, kteří o ni osobně požádají. Předem se s knězem telefonicky domluví. Místem konání takové zpovědi ať není zpovědnice, ale zákristie, zavřený kostel, nebo vhodný venkovní prostor v areálu kostela. Je přitom potřeba dodržet zásady opatrnosti a bezpečnostní pravidla (rouška, vzdálenost 2 metry). To platí jak pro kajícího, tak pro zpovědníka. Současně je nutné dbát na to, aby nedošlo k porušení zpovědního tajemství.

2. Po ukončení mimořádných opatření bude třeba dát

příležitost ke svátosti smíření všem a pozvat je k svátému přijímání v rámci poděkování za překonání nemoci (přesunutá velikonoční zpověď).

3. Není dovolena zpověď prostřednictvím elektronické komunikace (telefon, internet atd.). Svátý stolec nikdy nedovolil zpověď po telefonu a všechna dosavadní prohlášení jasně zakazují zpověď „na dálku“, přičemž upozorňují, že ve virtuálním prostoru „nejsou svátosti“.

4. V případě, kdyby kněz nabyl přesvědčení, že nastala „závažná nutnost rozřešení více kajících najednou bez předchozího jednotlivého vyznání“, obrátí se na diecézního biskupa, který má právo rozhodnout, zda se jedná o „závažnou nutnost“.

Svaté přijímání

Výklad třetího církevního přikázání („Přijmout Svátost oltářní aspoň ve velikonoční době“) říká, že se jedná o časové období od Popeleční středy do Slavnosti Seslání Ducha Svatého. Vzhledem k současné situaci usilovně povzbuzují všechny věřící k duchovnímu svátému přijímání, kterému má předcházet kající úkon a dokonalá lítost. Nové příležitosti ke zpovědi a splnění tohoto přikázání budou pro všechny po ukončení pandemie.

Berme toto nařízení s respektem a v duchu ochrany sebe a druhých. Správná aplikace nám pomůže důstojně slavit Velikonoce!

Milí farníci, sestry a bratři,

v této velikonoční době Vám přejeme víru v toho, který vstal z mrtvých, svou smrtí smrt pošlapal.

Kéž Vaše srdce i v těchto těžkých dobách zkoušek naplní radost, která vychází z milosrdného a milujícího

Srdce Kristova,

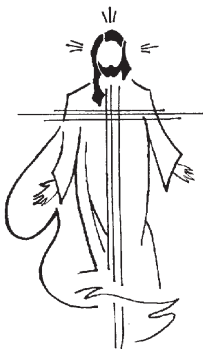
který za nás položil svůj život na kříži, ale třetího dne vstal z mrtvých pro naše vykoupení.

Kristus zmrtvýchvstalý Vám dává pokoj a naději.

Chvalme ho společně
všude tam, kde právě jsme (většinou doma),
spojeni v Duchu Svatém, zpěvem slavného:

Aleluja!!!

redakce Pastýře

Modlitba v těchto těžkých časech

Otče náš, plni naděje Tě prosíme,
aby koronavirus nerozséval více zkázu
a aby se co nejrychleji zvítězilo nad epidemií.

Prosíme, abys vrátil zdraví nakaženým
a pokoj místům, kam už koronavirus dorazil.

Přijmi ty, kteří zemřeli na následky této choroby
a potěš jejich rodiny.
Podporuj a chraň zdravotníky,
kteří bojují s virem,
inspiruj a žehnej těm,
kteří se usilují zvládnout situaci.

Pane Ježíši, léčiteli duší a těl,
cítíme se bezradní
v této situaci celosvětového ohrožení,
ale **DŮVĚŘUJEME TI!**
Uděl nám pokoj a zdraví.

Matko Boží, chraň nás a starej se o nás.
Provázej nás laskavě k Tvému synu Ježíši.
Amen.

SLÁVA, ÚCTA A CHVÁLA
NAŠEMU TRIJEDINÉMU BOHU!

Převzato: www.fatym.com

KDE BYDLÍ BŮH

Rebe se ptal několika učenců: "Kde bydlí Bůh?" Smáli se mu: "Svět je přece plný Jeho nádhery!" "Ne," řekl rebe, "svět je Jeho, ale Bůh sám přebývá tam, kam ho člověk pustí."

Kam pouštím a kam nepouštím Boha?

Nebojte se, ale vzchopte se, já jsem přemohl svět!

Milí bratři a sestry, skrze postní dobu jsme dospěli až k Velikonocům. Tato letošní postní doba byla velice zvláštní, taková jakou si žádný z nás nedovedl ani představit. Na začátku se zdálo, že proběhne jako obvykle. Zahájili jsme ji Popeleční středou s různými předsevzetími, jak bychom chtěli tuto postní dobu prožít. První postní neděli jsme odpoledne měli křížovou cestu venku po staré nevšovské cestě, připomněli jsme si první výročí požehnání této nové křížové cesty, počasí nám přálo a zúčastnilo se velké množství lidí od dětí až po ty starší lidi. Před druhou postní nedělí jsme se v sobotu účastnili postní obnovy, kterou vedl P. Josef Červenka. Jen několik úryvků z Písma, které nám připomněly, že evangelium je radostná zvěst: „*Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný*“ (Jan 3,16). Tento úryvek je jádrem celého evangelia. Boží láska k člověku jde až do krajnosti, neponechává člověka v bídě jeho hříchu, ale pro jeho záchranu dává svého Syna. Abychom si uvědomili velikost Boží lásky k nám, a že nic nás nemůže odloučit od této lásky, svatý Pavel píše v listu Římanům 8, 38-39: „*Jsem si jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.*“ Bůh miluje každého člověka a nepřestává ho hledat. Vybízí nás, abychom tuto postní dobu více zaměřili na čtení Písma svatého, a skrze Boží slovo více poznávali Ježíše Krista. „*Žít s pohledem upřeným na Ježíše, který vede náš víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízel, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu*“ (Žd 12,2).

Potud taková postní doba, jak jsme byli zvyklí ji prožívat, scházet se v chrámech, prožívat různé bohoslužby a pobožnosti. A najednou nás tato pandemie koronaviru připravila o tyto naše jistoty. Chybí nám blízkost bratří a sester, nemůžeme se scházet a společně prožívat bohoslužby, chrámy jsou zavřené, nemůžeme chodit ke svátostem, scházet se a modlit ve společenství. Mnozí se strachem pohlížejí do budoucnosti, nevíme, co nás čeká, nebo co máme očekávat, jak se to bude nadále vyvíjet. Ocitli jsme se jako ti apoštolové v loďce na rozbouraném moři a Ježíš spí na zádi loďky. *Apoštolové ho budí se slovy: „Mistře, tobě je jedno, že zahyneme?“ Ježíš vstal, pohrozil větru a řekl moři: „Zmlkni a utiš se!“ I ustal vítr a bylo veliké ticho.* Tato situace nás vybízí, abychom se ještě více přimkli k Ježíšovi, pozvali ho do loďky našeho života, do situace v našich rodinách, i do této pandemie, protože On je záchrana našeho života. Děkujeme za sdělovací prostředky, protože skrze ně se můžeme účastnit slavení eucharistie. Nemůžeme sice Ježíše přijímat tělesně, ale můžeme se s ním setkávat a přijímat ho duchovně. Víc s ním rozmlouvat skrze modlitbu a víc mu naslouchat. V mnohém byla tato postní doba pro nás požehnáním. Víc jsme si také uvědomovali potřebu modlit se za tuto situaci a všechno svěřovat do rukou Božích, modlit se za politiky, aby správně rozhodovali. Modlit se za lékaře a sestry a všechny, kteří pečují o tyto nemocné a nasazují i své životy. Umět nabídnout pomoc potřebným blízko nás, umět si také mnohé věci odříci a přijmout tu situaci takovou jaká je. Nepřestávat volat k Pánu, protože on je naše útočiště, naše síla, naše pomoc. Svěřovat všechny situace Pánu, zvat ho do každého našeho rozhodování, do každé naší úzkosti a bolesti. Protože On nám říká: „**Nebojte se, vzchopte se, já jsem přemohl svět.**“

Pane, víme, že jsme zhřešili, proto chceme tak, jako prorok Daniel, vyznávat své hříchy i hříchy celé společnosti a spolu s naším arcibiskupem Janem volat k tobě:

Hospodine, dobrý Bože, obracíme se k tobě ve své tísní. Přiznáváme nejen svou omezenost, ale i bezmocnost. Vracíme se k tobě a vyznáváme, že ty jsi všemohoucí. Ty jediný jsi Pán. Jen tobě

patří všechna moc a sláva. Pokorně a se zahanbením v tvář přiznáváme, že jsme byli příliš zahleděni do svých práv a nároků, hledali příjemnost a pohodlí, zábavu a adrenalin, nedbali na druhé, ani na tebe a tvůj řád.

K přírodě jsme byli bezohlední a chtěli stále víc. Cestováním za krásami jsme znečistili vzduch i moře. Svou bezohledností jsme nakupili hory odpadků. Svou chamtivostí jsme zamořili pole pesticidy, vody antibiotiky, hormony a antikoncepcí, chovali jsme se jako páni světa a vládci stvoření, upravovali si zákony i pravidla myšlení. Přestals pro nás být jistotou, když vše je relativní a absolutní je naše já. Z toho pak pramení mnohé naše konflikty.

Ve své zaslepenosti jsme neměli čist znamení. Hlasatelé oznamovali, že zase bude sluníčko. Většinou to nevadilo, že schnou stromy a množí se myši, že v zemi bez deště je hlad a lid utíká za chlebem. Jiní prchají před válkou, která se vede proto, aby měl někdo větší zisk a moc, aby byl odbyt zbraní a jinde měli slušní lidé práci. Peníze a zisk se nám staly nejvyšším bohem, jemuž jsme obětovali spravedlnost a právo i bídu chudáků v rozvojových zemích. Štěstí jednotlivců jsme stavěli výš než zodpovědnost, chvilkové pocity nad věrnost manželským slibům, práva dospělých nad práva dětí na lásku obou rodičů, na jistotu domova a zdravé morální životní prostředí, protože jsme se nedokázali zřici špatného příkladu. Sobectví nám zabránilo žít pro další generaci, milionům počatých dětí jsme nedovolili se narodit a tak vymíráme a nemá na nás kdo pracovat. Uprchlíky nepřijímáme, protože se jich bojíme. Jako bezohlední kolonizátoři přijímáme z jiných zemí jen šikovné ruce a chytré hlavy, zatímco jejich země bez nich upadájí a nedokážou se samy pozvednout.

Přijmi, Pane, naši kajcnost a pokorné vyznání. Očisti nás, když s lítostí uznáváme svou vinu. Dopřej nám znovu povstat a vrátit se k tobě, který jsi Cesta, Pravda, Jistota a Moudrost. Spoléháme na tvou lásku a tvé milosrdenství. Stáhni trestající ruku a zastav lavinu nemoci. Obrat' nás a my se k tobě vrátíme. Vezmi nám srdce kamenná a dej srdce z masa. Vrať nám radost ze své ochrany a bezbožné budeme učit tvým cestám, svědčit o tvé lásce a hlásat tvou dobrotu. Dej nám svého Ducha, aby v nás miloval On, když nezištně milovat nedokážeme. Dej nám odvahu umírat sobě a žít pro tebe, nechat se vést moudrostí tvého slova, aby v nás vítězil tvůj život a rostlo tvé království, království spravedlnosti, lásky a pokoje. Ty jediný jsi naší nadějí a my pevně věříme, že nás, Bože, nezklameš. Amen.

Jaké budou ty velikonoční svátky, jak je budeme prožívat, to zatím nevíme, ale víme, že to nebude takové, na co jsme byli navyklí. Zatím nevíme, jak se bude situace rozvíjet, ale máme víru, že Pán zasáhne, nevíme kdy, nevíme jak, ale důvěřujeme. Pane, my se chceme zcela svěřit tobě, odevzdáváme ti celou tuto situaci, chceme se zcela odevzdat do tvé lásky a do tvého milosrdenství, protože tys vzal naše nemoci a hříchy na sebe, vynesl jsi je na dřevo kříže, zemřel jsi za naše hříchy a vstal z mrtvých pro naše ospravedlnění.

Svatý týden začíná Květnou nedělí, připomínáme si slavný vjezd Ježíše do Jeruzaléma, lid nadšeně volal: „Hosana, požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově, Hosana na výsostech!“ Ale jak vrtkavá je přízeň davu, za několik dnů se proměnil v křik: „Ukřižuj ho!“

Zelený čtvrtek - Od čtvrtka můžeme s Ježíšem prožívat onu cestu spásy. Poslední večeři se službou lásky, kdy se poníží na úroveň služebníka a umývá učedníkům nohy. Tímto gestem naznačuje, jak se oni i my máme chovat a vzájemně si prokazovat lásku. Kdo chce být první, buď služebníkem všech. Při poslední večeři proměňuje chleba a víno ve své tělo a krev, což se pak skutečně při páteční oběti na kříži, ustanovuje tak eucharistii. Po večeři odchází do Getsemanské zahrady a tam prožívá smrtelnou úzkost a zradu, pak odsouzení na veleradě. Vyjdeme s Ježíšem, bděme a spolu s ním prožijeme jeho úzkost a bolest.

Velký pátek - Ráno Ježíše vedou k Pilátovi, kde si dav vynutí jeho odsouzení na smrt. Prožije bičování, trním korunování a výsměch

POMOC SVATÝCH

Jedna sestřička byla roztržitá a nechávala věci ležet různě po klášteře, místo aby je uklidila na své místo. Kdykoliv se zvonilo na společnou modlitbu, hledala knihu a rušila ostatní. Představená ji kárala. Ale zakrátko opět sestra nemohla nalézt knihu. Rychle klekla před sochu svatého Antonína a prosila: "Svatý Antoníne, tys františkán, já františkánka, prosím, najdi mi tu knihu." Stal se zázrak! Socha se pohnula a svatý Antonín řekl: "Já svatý, ty nepořádná hříšnice, najdi si ji sama!"

Nepoužívám Boha a svaté jako záplatu na to, co mám udělat, vyřešit já sám?

vojáků, potom ho vedou ztýraného, aby ho ukřižovali. Vyjdeme spolu s Ježíšem, nesme svoje selhání i selhání ostatních i s jejich důsledky. Znamená to obrátit se k Bohu s důvěrou a pevnou nadějí na zmrtvýchvstání. Ježíš umírá potupnou smrtí na kříži jako zločinec. Až budeme uctívat kříž, setrvejme chvíli v upřímné prosbě o odpuštění a prosbě o nový začátek, prosit o sílu k pravdě, ke změně smýšlení, k opuštění touhy po moci, po ovládnutí druhých, po majetku a uznání. Je třeba prosit o sílu odolávat těm pokušením. Bůh nám dává v Kristu sám sebe, abychom mohli žít smysluplný život. Jeho mrtvé tělo je uloženo do hrobu a přivalen kámen.

Bílá sobota - den kdy se nic neděje. Ticho po prohrané bitvě. Hrob je zapečetěn, naděje spolu s Ježíšem pohřbené v něm. Můžeme na té cestě udělat první krok, když připustíme, že budoucnost má v rukou Bůh a pokud mu důvěřujeme, pak můžeme mnoho svých starostí a temnot nechat pohřbit společně s Ježíšovým tělem v naději, že vše bude proměněno. Na kříži se projevila nahá pravda o člověku, že dokáže ničit a zničit lásku. O tom je třeba meditovat u Božího hrobu. Bůh stále nabízí lásku, jenže přijmout ji znamená milovat, milovat bez rezerv, milovat i tehdy, když je to těžké. Milovat

s otevřenými očima, jež neuhnou před pohledem na kříž. Tak jako Bůh. On nás pořád miluje, i když vidí všechnu špinu, zlo a hřích, i když je tím znovu přibíjen na kříž, tupen, zesměšňován v očích lidí.

Nakonec je tu radostná zpráva: Vstal z mrtvých! Smrt je navždy překonána, člověku je opět umožněno být Božím přítelem. Slavíme Boží vítězství, slavíme jistotu své budoucnosti, která se otevřela Ježíšovým zmrtvýchvstáním. My, kteří jsme byli mrtví svými hříchy, jsme spolu s Kristem vzkříšení. Proto náš život nemůže být bez naděje. Nesmíme zapomenout na to, co tomu předcházelo. Věříme, že když vydržíme pod křížem Velkého pátku a promlčíme-li se sobotní prázdnotou ve zpytování svědomí a v pokorné účtě k Ježíšově oběti, jež je vždy znovu ožívána v utrpení nevinného člověka v každé oběti násilí, válek, pomluv a dalších lidských hříchů, vstoupíme do jasu vzkříšení lidské bytosti i jako společenství víry. Svým životem splácíme dluh. Ať tato radostná zkušenost promění nejen nás, ale všechny, s nimiž se setkáme. Neboť Bůh je věrný a přeje si, abychom měli život a měli ho v hojnosti.

Ludmila D.

Zachee, pojd'

Ježíš řekl Zacheovi: „Zachee, pojd' rychle dolů, dnes musím zůstat v tvém domě.“ (Lk 19, 5)

Ježíš s lidskou tváří neboli Bůh s lidskou tváří: právě takový se nám ukazuje v evangeliu. Kristus, který se zajímá především o člověka, chce přebývat s ním: nezajímá ho na prvním místě jeho morální profil, ale jeho „tvář“, jeho jméno. A tato touha přebývat s ním je tak velká, že Ježíš nejen navazuje kontakt s ním jako první, oslovuje ho jménem, ale dokonce sebe sama zve na návštěvu. Tak velká je jeho touha! Kristus nepřijde k ztroskotanému Zacheovi s výtka, s odsouzením, s pranýřováním. Nepřijde s karabáčem či bičem odsouzení, ale s jemností a taktem. Začíná velmi prostě a lidsky: chce přijít k němu na návštěvu, prostě být s ním. A tímto krokem vyvolá reptání kolemjdoucích: on se však nebojí kritiky, ztráty popularity, odsuzování ze strany nechápajících a úzkoprsých. Tito se obávali, že se Ježíš tímto způsobem staví na stranu hříchu, když se zkompromituje se zkompromitovaným. Ježíš však ukáže, že jeho snížení se k hříšníkovu přináší ovoce: hříšník přijímá spásu, mění svůj život. Takový kreativní přístup k hříšníkovi, a ne strnulý přístup „spravedlivého“ zástupu, má moc proměnit lidský úděl. Je to zkrátka přístup kreativní, tvůrčí, protože tvoří něco nového, nový lidský život, novou tvář.

Tento bláznivý Kristův přístup neskončil před 2 000 lety, neskončil Zacheem: pokračuje dodnes. On přichází ke zkompromitovaným lidem, jako jsme my, kteří nemají třeba odvahu přiznat své kompromisy s hříchem. Je to ten Ježíš, který nás zná jménem, zná náš život, naše selhání a neúspěchy, třeba „natřené na růžovo“ jinými životními úspěchy (kariérou, bohatstvím – však podobně byl na tom bohatý a úspěšný Zacheus). Tento muž z Nazareta vidí naše slabé touhy setkat se s ním a vychází nám vstříc: oslovuje nás jménem, navazuje s námi osobní vztah, vidí nás v anonymním davu ve městě (ale i ve světě!). Bez jeho oslovení bychom nebyli schopni se mu přiblížit, zůstali bychom pouze „schovaní“ v davu. Ježíš, stejný jako tehdy, se snižuje k nám. Je to stejný Kristus, který se doprošuje, abychom mu otevřeli dveře svého „domu“ a přijali ho.

Bůh se snižuje k člověku, čistý k hříšnému, silný k slabému!

Apoštol Božího milosrdenství 11/2016

Matko Ježíšova, Matko lidí

Alfonso Pereira

Matko Ježíšova, Matko lidí,
Ty jsi nám dala svého Syna.

Ty jsi ho nesla k lidem:

- k Alžbětě ve službě lásky,

- k Anně a Simeonovi,

kteří čekali na Vykupitele.

S učedníky svého Syna

jsi byla shromážděna na modlitbách
v očekávání Svatého Ducha.

Jeho Duch se rozptýlil po celé zemi,
aby všem lidem zvěstoval vykoupění.

Dej, abych i já nesl k lidem jeho lásku.

Dej, ať spolu s tebou prosím o Ducha,

který mi dá sílu,

abych spolubudoval království

tvého Syna jako osvoboditele,

světla a života...

PAPOUŠEK A OPICE

Opice v pralese našly světlušku a radovaly se, že mají oheň. Myslely si, že je to jiskřička. Snažily se oheň rozdělat, foukaly na světlušku, ale nic se nestalo. Papoušek, který to viděl, jim řekl: "To není oheň, to je světluška, z ní oheň nebude." Ale ony mu nevěřily a dál se zbytečně namáhaly.

Papouškovi jich bylo líto, slétl dolů a ještě jednou jim to vysvětloval. Ale to si dal! Opice se rozzlobily, vytrhly mu nějaká péra, sotva zachránil život.

Nevyžádaná a vnučovaná rada ohrožuje někdy i radícího.

Jak je to u mne s nevyžádanými a opakovanými radami?

Praktická ukázka modlitby na Písmem

Místo:

Zvolím si místo, kde mohu být "naplno" před Bohem, před jeho slovem. Třeba někde doma nebo v přírodě, v kostele apod.

Čas:

Jak dlouho se tomu chci věnovat? Doporučuje se minimálně 10 až 15 minut, časem to bude asi půlhodina nebo i déle. Vyberu si ten nej kvalitnější časový prostor během dne: vždyť chci prodlévat u toho, který má pro mě ta nejdůležitější slova. Proto chci být "na příjmu" naplno.

Text: Ef 1, 3 – 14

Postoj:

Vestojte či vkleče (nebo vsedě)? Při modlitbě mohu tento postoj změnit: jde o to, abych vnímal. Nesmím zvolit takovou polohu, která by mě přivedla k usínání, ale ani k příliš velkému vnitřnímu napětí.

Přípravná modlitba:

"Pane, děkuji ti za tento vzácný čas. Děkuji ti za tvé mocné slovo, které mi otevírá oči a uši, abych viděl tvou příliš velkou dobrotu. Dej mi vnímavé srdce, ať se nechám prozářit a proměnit!"

Čtení:

(Bůh ke mně mluví): Daný text si pomalu přečtu, několikrát. Mohu i polohlasitě po vzoru židů nebo křesťanů prvních staletí – díky tomu budu lépe vnímat jednotlivá slova. Jakmile mě něco zasáhne, zůstanu u těch slov, která opakuji, "přežvykuji". Mohu o nich taky přemýšlet, stále však před Boží tváří (abych nesklouzl k povrchnímu "intelektualizování").

Odpověď:

(Reaguji na Boží slovo, které mě oslovilo): Tento text může inspirovat k děkování, chvále nebo i prosbě. Tyto jednotlivé typy modliteb mohu volně kombinovat.

Chvála – např.:

- Chválím tě za tvou moudrost, za tvé plány se mnou
- Chválím tě za moc tvé dobroty, která mě proměňuje

- Tobě buď chvála za sílu kříže

Děkování – např.:

- Děkuji ti za milost, kterou mi nabízíš každý den
- Děkuji ti, že mohu žít s tvým Synem
- Díky za dar Ducha, který ve mně přebývá
- Děkuji ti za živou naději, kterou mám v Ježíši

Prosbá – např.:

- Dej, abych každý den žil jako svatý a bez poskvrny před tvou tváří
- Ať jsem stále víc chválou tvé slávy, slovy i skutky
- Otevři mi oči, abych poznával ty konkrétní dary, které jsi mi dal

K zapamatování:

Opět se ztiším a vrátím se k textu. Která slova pro mě byla nejsilnější? Která si chci zapamatovat a připomenout během dne? Tato slova si mohu zapsat do sešitu či deníku (nebo na lístek papíru, který si pak dám na viditelné místo, třeba na noční stolek, do Bible...). Některé biblické texty mě budou "provokovat" ke konkrétním činům, k proměně mého všedního života. Které konkrétní skutky mohu udělat ve světle Božího slova?

Závěrečná modlitba:

"Pane, ať žiji jako tvé dítě. Ať šířím chválu tvé slávy všude tam, kde žiji: v práci, v rodině, mezi přáteli."

Je možné přidat modlitbu Páně (rozhodně však není dobré "kumulovat" zbytečně mnoho ústních modliteb, jež by mohly "odplavit" vstřebané Boží slovo!).

Pokud takovou modlitbu prožíváme ve společenství, můžeme určité body prožívat společně (např. Někdo přečte celý text, zatímco ostatní naslouchají se zavřenými očima, poté může stejný text přečíst někdo jiný). Reakce (děkování, chvála a prosby) mohou být zrovna tak hlasité. A na konci si můžeme sdělit, co oslovilo nejvíc, resp. které konkrétní kroky ve světle Božího slova chceme uskutečnit.

Angelo Scarano Modlitba s Biblí v ruce

Bible versus mobil

Co by se stalo, kdyby ses k Biblí choval tak jako ke svému mobilnímu telefonu?

- Co kdybys Ji nosil všude ve svých taškách a kapsách?
- Co kdyby ses pro Ni vracel, pokud bys ji někde zapomněl?
- Co kdybys do Ni nahlížel několikrát denně?
- Co kdybys přijímal JEJÍ textové zprávy?
- Co kdyby ses k Ni choval tak, jako bys bez Ni nemohl žít?
- Co kdybys Ji dával jako dar svým dětem?
- Co kdybys Ji používal během cestování?
- Co kdybys Ji používal v naléhavých případech?
- Co kdybys Ji vyměňoval, abys sehnal nejnovější verzi?
- Co kdybys...?

... to je něco, co tě snad nutí říci: "Kde je moje Bible?"

Na rozdíl od mobilního telefonu se nikdy nemusíš obávat přerušení spojení, navíc máš neomezený tarif – Ježíš Kristus za tebe již účet zaplatil. Někteří z nás namítnou: Je přece velký rozdíl mezi mobilem a Biblí! Mobil slouží "pro zábavu", Bible je naopak "vážnou věcí", vyžadující soustředění. Svým způsobem lze tuto námitku považovat za oprávněnou, avšak vyslechněme si slova sv. Ambrože: "Proč nevěnovat čtení Pisma ten volný čas, který máme po práci? Proč nenavštěvovat ještě jednou Krista, nemluvit s ním, nenaslouchat mu? Mluvíme s ním, když se k němu modlíme; naloucháme mu, když čteme spisy inspirované Bohem." Tato Ambrožova výzva se stává o to provokativnější, když si uvědomíme, že milánský biskup doporučuje setkání s Písmem ve chvílích volna po práci čili v době, kdy člověk není úplně svěží! Z toho pro nás vyplývá nevšední povzbuzení: sv. Ambrož nevnímal Písmo jako zátěž, nudné břemeno, nýbrž jako osvícení! Oáz! A nemusíme až tak daleko ke světcům, stačí se podívat na prostý a nevýjimečný život mnoha křesťanů, mladých i starších, svobodných i žijících v manželství, kteří dokážou najít čas, aby se občerstvili Božím slovem.

Víckrát jsem si ověřil, že největší problém s Božím slovem (a s modlitbou vůbec) nespočívá v nedostatku času, ale v nedostatku chuti, vnitřní touhy. Pokud máme touhu, máme i čas: koneckonců každý z nás si najde čas na to, co považuje za důležité. Vezměme si například obvyklé sledování Facebooku nebo sms či e-mailů: kolikrát denně se podíváme na mobil či počítač, abychom zjistili, co je tam nového?

Angelo Scarano Modlitba s Biblí v ruce

Modlitby před četbou Pisma svatého

Ježíši, pravé světlo osvěčující každého člověka.

Zjev mi všechny poklady moudrosti a poznání,
které jsou v tobě ukryté.

daruj mi svého Svatého Ducha, aby mě naučil to, co jsi hlásal.

Dej, ať tvé slovo pronikne do mé duše a povede moje kroky.

Amen.

Dobrý Bože, mnoho už bylo řečeno a napsáno.

Tvé slovo je však jiné než všechna ostatní slova.

Je to slovo, které se týká mého života, slovo, které povzbuzuje,
slovo, které je výstižné.

Je živé a vede k jednání.

Bože, ať zaslechnu, co říkáš a jednám podle toho.

Amen.

Bože, který oživuješ,

chci se vystavit působení tvého slova.

Otevři mé oči a uši, abych tvému slovu rozuměl.

Otevři mé srdce, aby se mne tvé slovo dotklo.

Otevři mé ruce,

aby tvé slovo bylo pro ostatní poznatelné.

Pro toto všechno si vyprošuji

tvého posilujícího Ducha.

Amen.

O ZAJÍCI A LVU

Jeden velmi ješitný zajíc slyšel řvát lva. Když řev ustal, holedbal se před ostatními: "To je toho, to taky dokážu." "Nu, tak to tedy ukaž!" Zajíc se nadechl, jak mohl a zařval. No, zařval, spíš zapištěl. Všechna zvířata se smála. Tu se rozzlobil, nafoukl se jak mohl nejvíc, a zařval (zapištěl) tak mohutně, až praskl.

Nepohání mne touha rovnat se tam, kde to nejde?

VŠE ZAČÍNÁ SLOVEM

John Dickinson nosil během války Bibli v levé náprsní kapse. Když jej v roce 1915 zasáhla kulka, stará Bible s koženým obalem kulku odrazila a zachránila ho před jistou smrtí. Můžeme najít víc podobných svědectví, kdy Bible doslova zachránila život. Jsou to krásné a někdy skoro neuvěřitelné příběhy. Ovšem Bible dokáže mnohem víc.

První slova Bible zní: „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi“ (Gn 1, 1). Svatý Jan nám ale v evangeliu odhaluje, že „Na počátku bylo Slovo“ (srov. Jan 1). Přitom svatý Jan zdůrazňuje, že Bůh je totožný se svým Slovem. Mezi našimi slovy a naším životem je někdy opravdu veliký rozdíl. U Boha tomu tak ale není. Slovo Boží a Bůh jsou totéž. Svatý Jan tuto jednotu vyjadřuje velmi stručně: „...to Slovo bylo Bůh“ (Jan 1, 1). Tak často zapomínáme na to, že první nebyl svět a člověk, ale právě Slovo. Uprostřed hluku života a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života. Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven. Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem

Není ale pravda, že Slovo je slabé nebo je daleko. Svým Slovem oddělil přece Bůh tmu od světla, vodu od pevniny a stvořil celý svět. Toto Slovo není tedy bezmocné, naopak, je to zdroj veškeré moci a začátek všeho. Není také pravda, že Slovo je daleko. Ve Svatém Písmu snadno najdeme ujištění, že je blízko – v našich uších a v našem srdci (srov. Dt 30, 14; Řím 10, 8). Ovšem největší blízkost Slova se uskutečňuje díky Kristu a v Kristu. To právě díky tomu, že se Slovo stalo tělem. Svatý Jan nám dosvědčuje: „Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života. Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven. Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem

Kristem.“ (1 J 1, 1-3)

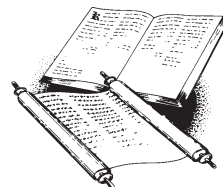
Pokud tedy platí, že Boží Slovo je Bůh sám a Bůh je život, jeho zdroj a dárce, platí tedy, že Boží Slovo je život. Je zdroj a dárce života. Ježíš Kristus, vtělené Boží Slovo, vyznává: „Já jsem cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ (srov. Jan 14, 6).

V dnešní době, která se snaží pomocí vědy, rozumu a techniky řešit problémy, prodloužit a vylepšit život, málo pamatuje na to, že život je dar, který můžeme obdržet jen skrze Krista. Zdroj života je pro nás otevřen skrze Slovo Boží a zároveň je ve Slově Božím. Tento zdroj je sice otevřen pro všechny, praxe ale ukazuje, že ne všichni jsou mu přístupní.

Co je tedy potřeba, abychom se tomuto zdroji otevřeli a pili z tohoto zdroje? Jedna jediná věc: pokora. Je potřeba, abychom s pokorou přišli ke zdroji Božího Slova, s pokorou pokračovali v četbě a naslouchání Božímu Slovu a nepodlehli pokušení zastavit se na této duchovní cestě a vzdát se. Pravidelně číst a naslouchat Božímu Slovu, pravidelně se modlit a pravidelně přistupovat ke svátostem – toto všechno není podmíněno časem, schopností soustředit se, ochotou se modlit, teologickým vzděláním atd. Chce to především pokoru. Pravidelná četba Písma svatého – to chce pokoru, která se konkretizuje mimo jiné v podobě trpělivého očekávání a víry, že Boží semeno zaseté v nás skrze Slovo Boží přinese plod, až k tomu přijde čas. Slovo Boží v nás – jeho přítomnost, působení a růst – to je tajemství, které vyžaduje pokoru. „Neboť Hospodin zjevuje svá tajemství pokorným.“ (srov. Sír 3, 19)

P. Wojciech Zubkowicz (Apoštol Božího milosrdenství 2/2017)

Více informací o Bibli, nedělních evangeliích, aktualitách v oblasti Bible, katechezích najdete na: www.vezmiacti.cz

Joachim kardinál Meisner: „Církev dnes skutečně může potřebovat jen takové lidi, kteří jako Maria mají ještě co říci... (tajenka).“

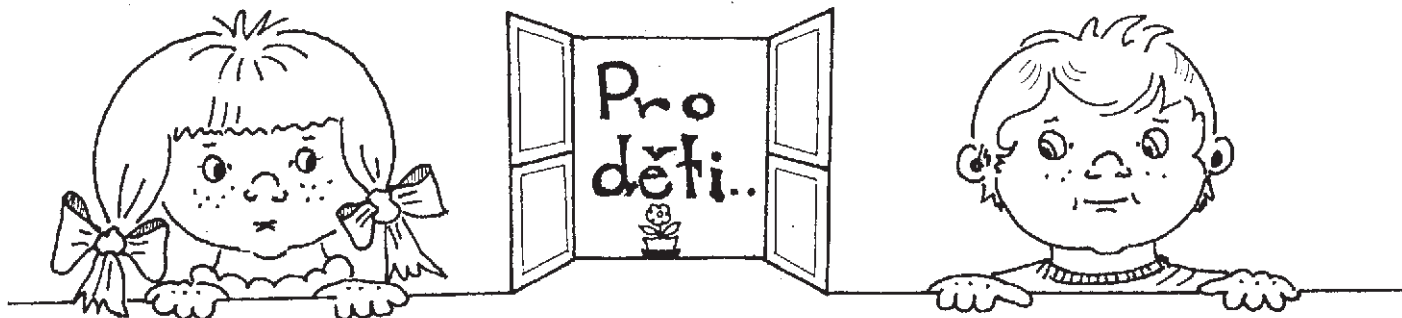
evulze, DK, soap, popud, Ost, heretik, Avot, bimetal	RIVAL	A SICE	POUŤOVÁ ATRAKCE	DEŠTĚM ZVLHAT		ANGL. „MYDLO“	NĚMECKY „VÝCHOD“	ZNAČKA RADONU	PÁSEK (2 KOVY)	ÚZEMÍ EMÍRA	SÁZENKA		ZN. FOTO-APARÁTŮ	MUŽSKÉ JMÉNO
KRÁTKÝ KABÁT					ARABSKÝ NÁPOJ								TYP FORDU	
					CVAKNUTÍ									
1. DÍL TAJENKY													OSOBNÍ ZÁJMENO	
													ST. NÁZEV GENU	
OBÍHAT								DRUH OBLEČENÍ						
								BLUDAŘ VĚROUKY						
	ZCELA PŘESNĚ (EXPR.)	ČÁST STŘECHY					DĚDIC							
		CHIRURG. VYNĚTÍ					OBJETÍ (MN. Č.)							
JINAK						NEJH-NOUT							PÁDOVÁ OTÁZKA	
						IMPULZ							STŘELBA	
ST. ZN. ČEPELEK					NIČIT STEHY							ZN. AUTO-SVÍČEK		
					ZN. VOLT-AMPÉRU							AFRICKÝ VELETOK		
PRYČ (EXPR.)				NERUDŮV HRDINA						TUMAŠ			VYKASTR. BYK	SLŮVKO POCHO-PENÍ
				POPRAVČÍ						ANGLICKÝ ŠLECHTIC				
INIC. REŽ. LIPSKÉHO			ZNIČENÝ (EXPR.)					DOMÁCKÝ SILVIE						
			MPZ DÁNSKA					VÁHAVÝ SOUHLAS						
ČÁST KOŇ. POSTROJE						2. DÍL TAJENKY								
ŠUMIVÉ VÍNO						OZDOBA						POBÍDKA		

AUTOR KŘÍŽOVKY: PAVEL ŠOBA

DVĚ ZAHRADY

Dva sousedé měli zahradu vedle sebe a chodili s výpěstky na trh. Jednomu se dařilo, druhému méně. Ten druhý se snažil, dělal vše, co první nebo zase jinak nebo víc, ale prvnímu se neznámo proč dařilo lépe. Šel si tedy stěžovat Mistr: "Čím to je? Půda je stejná, mám snad méně talentu nebo proč?" Mistr řekl: "Talentu máte oba stejně, tak na jednu zahradu. A tvůj soused se také stará o jednu zahradu, ty ale o dvě, o svou i o jeho – a na to nestačíš."

O kolik zahrad se starám já?

Lukostřelec a jeho luk

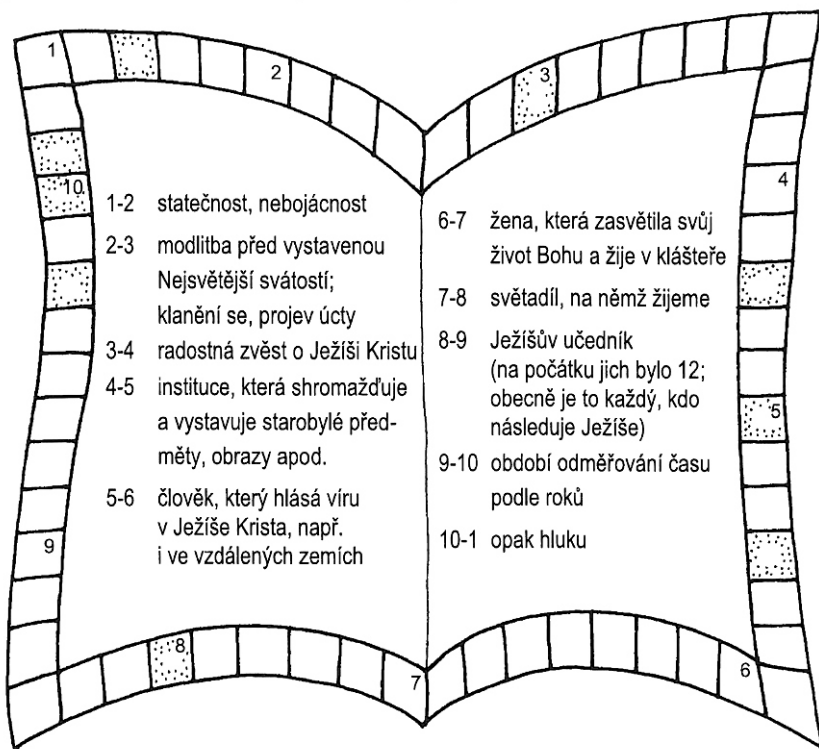
Luk řekl svému lukostřelci: "Prosím tě, nenapínej mě tolik, moc mě to bolí. A kdyby to šlo, povol mi trochu tětívu, bude se mi žít mnohem volněji. Mohl bys při tréninku střílet na poloviční vzdálenost, takže by to na tvůj výcvik vlastně nemělo žádný vliv." Lukostřelci se to moc nelíbilo, ale když jeho luk vytrvale škemral a

KNIHA, KTERÁ MĚNÍ ŽIVOTY

Bible – Písmo svaté – bývá nazývána „knihou knih“. Je to nejen velká kulturní památka, ale také živé Boží slovo, které působí a hovoří ke každému. Boží slovo má velkou moc, dokáže člověka změnit k lepšímu.

Svatý Augustin (když ještě vůbec nebyl svatým, ale naopak žil špatně) jednou uslyšel hlas, který ho vyzval, aby otevřel Písmo svaté. Poslechl, a od té doby se jeho život změnil.

Jaká slova uslyšel svatý Augustin? Vylušti to z řetězovky. Poslední písmeno prvního slova je zároveň prvním písmenem slova následujícího. Tajenku přečteš ve směru čísel ve vytečkovaných políčkách.

Bůh mění život každého, kdo se mu otevře, i když třeba jen pomalu.
Také my máme tu možnost.

Katechetický věstník č. 8/2009-10, © Biskupství brněnské, Diecézní katechetické centrum

vymýšlel záplavy dobrých důvodů, nakonec souhlasil. Trenér však byl neoblomný. "Buď budeš trénovat jako ostatní podle mých pokynů," řekl lukostřelci, "nebo si hledej jiného trenéra. Vlastně mohl by tě trénovat ten tvůj moudrý luk..." Lukostřelec si nebyl moc jistý svým návrhem nových tréninkových metod, vycházejících ze zásady udržovat co nejlepší vztahy se svým nástrojem, právě proto, že potřeboval umlčet vlastní nejistotu, a tak vybuchl rozhořčeně: "Taky že půjdu, už vás nepotřebuji. Budu trénovat se svým lukem, a to ještě uvidíte, co my dva dokážeme! Sbohem!" Sbalil si své "nádobíčko", přidal k němu několik terčů a zmizel, ani se neohlédl.

Lukostřelec tedy začal trénovat sám a po svém. Střílet na poloviční vzdálenost bylo mnohem pohodlnější. "To je paráda," říkal si, "ušetřím spoustu sil, které mi pak pomůžou zvítězit na závodech." Nespokojený luk okamžitě využil příležitost: "Kdybys vzdálenost cíle ještě víc zkrátil, ušetřil bys ještě víc sil a na soutěži bys byl zaručeně jednička!" Ani nemusel příliš rozvíjet svou výřečnost, lukostřelec ho poslechl téměř bez váhání. Zlatý střed lukostřeleckého terče ho už nezajímalo, jeho snažení bylo teď zaměřeno spíš k tomu, jak přesvědčit ostatní, že on měl pravdu. "To bude paráda, až za mnou na závodech přileze trenér a bude mě prosit, abych se vrátil do družstva! Ale já se budu moc a moc rozmyšlet...", zasnul se jednou, když svoji metodu tréninku dovedl až k dokonalosti. Rozhodující střetnutí bylo už za dveřmi, a lukostřelec přišel na to, že nejvíc sil ušetří, když nebude střílet vůbec. Sundal z luku tětívu, aby si odpočinul i on, a celé dny si jenom povídali, jak zvítězí a jak budou slavní a důležití. Konečně přišel dlouho očekávaný slavný den a pro našeho lukostřelce skončil přesně tak neslavně, jak si všichni myslí. Jeho plány a představy se rozplynuly jako první sníh, jeho zblý a z nich jen bláto. Jedno se však splnilo: trenér za ním přišel a nabízel mu návrat – ba ještě víc, on ho o ten návrat opravdu prosil!

Ta prosba v lukostřelci cosi zlomila: "Čekal jsem, že se mi budete smát, že mnou budete pohrdat a roztrubovat po světě, že mám, co jsem chtěl a co jsem si zasloužil. A vy zatím... Vždyť bych měl prosit já vás! Prosím vás o šanci pro sebe i pro svůj luk."

Uběhl rok a zase probíhaly tytéž lukostřelecké soutěže. Hádejte, kdo vyhrál – a to hned dvakrát, v soutěži i nad sebou samým?!!!

P. Václav Trmáč

DVA VLCI

Podle indiánské legendy jsou v srdci člověka dva vlci – černý a bílý. Černý se krmí špatnými myšlenkami a činy, bílý dobrými. Ten, který je krmen, silí a druhý slábne. Stále se rvou. Zvítězí ten, kterého člověk častěji krmí, takže si člověk musí dávat pozor na své myšlenky, přání a činy.

Kterého vlka častěji krmím? A dívím se pak divoké rvačce ve mém nitru, když jde o něco většího?

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

Jde takhle jedna tlustá paní po ulici a zpívá si: "Kdybych byla jahadou..." Náhodný kolemjdoucí se přidá: "To by bylo džemu..."

Číšník se ptá blondýnky, jestli chce nakrátet pizzu na dvanáct dílků nebo na šest? "Na šest, prosím, dvanáct bych nikdy nesnědla."

V jídelně: "Prosím tě, proč jíš tak rychle?" "Protože jsme přečti v závodní kuchyni, ne?"

"Kde bydlíte?" ptá se strážník tuláka. "Nikde," odpovídá tulák. "A vy?" obrátí se strážník na druhého. "Taky nikde. My jsme sousedé."

Malý Honzík už půl hodiny skřípe na své housličky. U dveří zazvonil soused: "Maminka je doma?" "Aby ne... Celý žhavý bych asi cvičil sám od sebe!"

Říká učitelka: "Vy byste měli slavit svátek prvního listopadu celá třída jako celek. Když se něco stane, tak to jste najednou všichni svatí."

Kněz se poněkud posmutnělým hlasem svěřoval svému spolubratrovi v kněžské službě, že má nastoupit v pohraničí. Ten mu na to řekl: "Vypráví se, že Baťa poslal pana Černého a pana Bílého do Afriky, aby mu prozkoumali, jaké by tam byly možnosti odbytu bot. Po čase přišel telegram od pana Černého a v něm stálo: Je to beznadějně, všichni lidé zde chodí bosí. A zanedlouho přišel telegram od pana Bílého a v něm stálo: Jedinečná možnost odbytu, všichni lidé zde chodí bosí. Radím ti, dívej se na to jako ten pan Bílý."

Pan farář šel po chodbě, když vtom uslyšel z kuchyně řinkot padajícího talíře a hořekování chuťářky. Okomentoval to slovy: "Svatá Šikovnosti, oroduj za nás!"

Dneska jsem svezl našeho pana faráře od vlaku, když přijel z konzistoře, pochlubil se jeden. "To já jsem několikrát jel s naším panem biskupem, ovšem ještě před tím, než se stal biskupem." "A já jsem vezl ve svém autě svatého Pavla!" trumfнул je třetí. "To jsi ho svezl na některé z jeho misijních cest?" "Ne, z kostela do restaurátorské dílny a nazpět."

Před svatebním obřadem se ptá oddávající kněz, mimochodem velký znalec hudby, varhanice: "Co budete hrát?" "No, nevěsta si přála píseň Tenkrát na Západě." Odpovídá trochu s obavami varhanice. "Hm, co naděláme," zamyslí se farář, "hlavně, že si nepřála Tenkrát na Východě."

Ladislav Jílek Humor za kostelem V

Marie z Magdaly

„Když Ježíš ráno prvního dne po sobotě vstal, zjevil se nejprve Marii z Magdaly, z níž kdysi vyhnal sedm démonů. (Mk 16, 9)“

Marie, jsi jedna z mála žen, kterým jsem se odvážil napsat. Raději se obracím k mužům, jejichž jednání a postoje jsou pro mne snáze pochopitelné. Ty představuješ výjimku, protože jsi – po Ježíšově Matce – tou nejvýraznější postavou evangelií. Svou vírou, láskou a odvahou jsi hravě předčila všechny Ježíšovy učedníky – a On to dobře věděl. Proto se po svém zmrtvýchvstání ukázal nejprve právě tobě. Toto privilegium sis skutečně zasloužila. Vyrvala jsi nejděle pod křížem a jako první ses vrátila k Ježíšovu hrobu. Byla jsi natolik zarmoucená, že jsi svého Mistra poznala, až když tě oslovil jménem. Pak jsi spěchala k ostatním učedníkům, abys jim oznámila radostnou zvěst. Nevěřili ti a dále se třáslí strachy za zavřenými dveřmi. Nepřekvapilo tě to; byla jsi zvyklá na pohrdání a výsměch, v lepším případě lhovost. Ani mě to nepřekvapuje; naprosto stejně se já chovám k těm, o nichž se z jakýchkoli iluzorních důvodů domnívám, že kvůli svým hříchům stojí pode mnou.

Pro Ježíšovy učedníky jsi jednou provždy zůstala hříšnicí, byť polepšenou. Trpěli tvou přítomností jako podivný rozmar svého Mistra a nechápali náklonnost, kterou ti prokazoval. Nechápeme ji ostatně ani my do dnešních dnů, a tak raději sprádáme všemožné konstrukce, jimiž se pokoušíme váš vzájemný vztah vymezit. Nejsme schopni pochopit opravdovou lásku, přestože právě o ní Ježíš mluví ve všech podobnostech. Pastýř skutečně nejvíce miluje tu ovci, kterou musel pracně vysvobodit z hluboké rokle, a největší lásky je schopen ten, komu bylo nejvíce odpuštěno. Ano, měla jsi mnoho mužů, ale jen jednoho jsi milovala vši láskou, jaké je žena schopna. Milovalas ho natolik, žeš vůbec nedbala na řeči – a pohledy a postoje a názory a námitky – ostatních. Pro tebe bylo podstatné pouze to, co říkal Ježíš. Přesto (nebo právě proto) tě všichni považovali za méněcennou. Nemohli jinak; tvé jednání je obviňovalo z přetvářky. Také já se stále ohlížím na mínění mocných tohoto světa a snažím se vyhovět jejich standardům. Vlastní zbabělost a pohodlnost nazývám opatrností, lakotu skromností a nabubřelost moudrostí. S despektem pohlížím na nevěstky mrznoucí na ulicích a neuvědomuji si, že jsou Bohu mnohem blíže než já. Protože právě k nim byl poslán Syn člověka. Lékaře samozřejmě potřebují pouze nemocní. Mou tragédií je však to, že se považuji za zdravého. Přitom se v mém nitru sváří nikoli sedm, nýbrž sedmkrát sedm d'abblů... Snad právě proto mě Ježíš tak vytrvale volá mým jménem. Prosím tě, Máří z Magdaly, o přímluvu, abych konečně zaslechl jeho hlas a poznal jeho tvář.

Z knihy Pavla Obluka Milý Jidáš (Dopisy očitým svědkům velikonočního příběhu)

Tři kameníci

Určitě už jste slyšeli historku o poutníkově, který přišel k velikému staveništi, kde pracovali tři kameníci. Všichni otesávali veliké neforemné kameny do pravidelných kvádrů. "Co děláš?" zeptal se prvního. "Musím otesávat tyhle kameny," odpověděl nevrle kameník. "Co děláš ty?" zeptal se druhého. "Vydělávám si tu na chleba," řekl druhý řemeslník. "A co děláš ty?" zeptal se třetího. "Stavím tento chrám," odpověděl s hrdostí ten poslední.

Tři lidé konali na jedné straně stejnou práci, ale na druhé straně s rozdílným vnitřním přístupem. První z povinnosti, druhý pro zisk, třetí pro radost. V přístupu těchto tří mužů můžeme vidět i svůj postoj ke konání dobra.

V nauce svatých Otců se setkáváme se třemi kategoriemi těch, kteří slouží Bohu. Do první náleží otroci, kteří zachovávají Boží vůli proto, aby unikli trestu. Do druhé patří námezdní dělníci, kteří zachovávají příkázání proto, aby získali ráj, a do třetí synové, kteří vše konají z lásky k Bohu, protože vědí, že jsou jeho dětmi.

Jak si Ježíš vážil svobodné motivace, můžeme slyšet v jeho rozhovorech. Apoštolům říká: "Chceš-li jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne." Mladému muži, který se ho ptá, jak se stát dokonalým, říká: "Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi..." Ježíšovo "Chceš-li je pro křesťana svobodou a výzvou zároveň. Výzvou ke svobodě a osvobozením pro naplnění výzvy.

Max Kašparů Po provaze ke Kristu

NEJMENŠÍ PILINA

Svatý muž našel naříkajícího chudého chlapce, který měl jen jednu rupii. Půjčil mu na tři dny zázračný prsten, měnící dotekem všechno železo ve zlato. Za tři dny chlapec vyčítal mudrci, že se mu jen posmíval, vždyť i ten nejlacinější hřebík stojí tři rupie a on měl jen jednu rupii! Mudrc jen vzdychl: "Kdyby sis za jednu rupii koupil nejmenší železnou pilinu spadlou na zem, mohl jsi ji proměnit ve zlatou a za ni koupit hřebík atd. Ale ty jsi raději naříkal."

Přemýšlím? Zkouším? Nebo raději naříkám? Mám na všechny rady a návrhy odpověď "Ano, ale nejde to"?

Slavení VELIKONOC 2020

Informace pro farníky

1) Dispens (zproštění povinnosti) od nedělní účasti na mši sv.
Od začátku zákazu veřejných bohoslužeb je v platnosti dispens od účasti na nedělní mši sv. až do odvolání. Až do odvolání se slouží všechny mše sv. a velikonoční Triduum bez účasti věřících.

Prožijte nedělní den Páně v rodinné modlitbě, četbě Písma sv. a ve sledování mše sv. pomocí moderní techniky (internet, televize, rádio). **Připojte se každý den ve 20h k modlitbě za ukončení pandemie (růženec, korunka...).**

2) Svátost smíření (zpověď)

Tradiční předvelikonoční zpovídání ve farnostech **se nekoná**.
Církevní právo umožňuje dosáhnout smíření s Bohem i jiným způsobem, když je vážný důvod a není možno fyzicky vykonat zpověď. K tomu je zapotřebí, aby věřící litoval a předsevzal si, že jednotlivě vyzná těžké hříchy, až to bude možné. Katechismus katolické církve k tomu vysvětluje: „*lítost, která vyvěrá z lásky k Bohu, milovanému nade vše, nazývá se dokonalá lítost nebo lítost z lásky. Taková lítost odpouští všední viny; dosáhne také odpuštění smrtelných hříchů, zahrnuje-li pevné předsevzetí jít ke svátostné zpovědi, jakmile to bude možné*“.

Jakmile omezení nařízená vládou pominou, nabídneme dostatek prostoru ke sv. smíření.

3) Návštěvy nemocných

Nemocní se navštěvují pouze v naléhavých případech.

4) Svaté přijímání

Vzhledem k současné situaci usilovně povzbuzujeme věřící k duchovnímu sv. přijímání, kterému předchází lítost a kající úkon.

Příležitost ke splnění přikázání („Přijmout Svátost oltární aspoň ve velikonoční době“) bude po ukončení pandemie.

5) Otevřený kostel

Kostel zůstává otevřený k soukromé modlitbě. Bůh přebývá stále ve svatostánku.

Letos není ani Boží hrob, ani sv. Kříž k uctívání. Velmi doporučujeme uctívání kříže ve svých domovech.

6) Pohřby

Po dohodě s knězem v úzkém rodinném kruhu.

7) Možnost sledování obřadů Tridua v médiích

Farní kostel sv. Vojtěcha a sv. Cecílie	TV Noe
Zelený čtvrtek (čtvrtek 9.4.)	18:00
Velký pátek (pátek 10.4.)	18:00
Velikonoční vigilie (sobota 11.4.)	21:00
Zmrtvýchvstání Páně (neděle 12.4.)	11:00

Plnomocné odpustky v době epidemie koronaviru

Co jsou plnomocné odpustky?

Plnomocné odpustky jsou odpuštěním časných trestů za hříchy. Mohou být získány pro sebe, nebo pro zemřelé.

Co udělat pro získání?

V době pandemie je několik způsobů jak odpustky získat.

Například:

- ☐ Modlitba růžence
- ☐ Modlitba křížové cesty
- ☐ Modlitba Korunky
- ☐ Zbožná účast na mši svaté skrze média
- ☐ 30 min četby Písma
- ☐ 30 min adorace

A co ještě splnit?

Obvyklé podmínky nakolik je to možné:

- ☐ Nemít zalíbení v hříchu
- ☐ Modlitba za papeže

Jakmile to bude možné:

- ☐ Přistoupit ke sv. smíření
- ☐ Přijmout Eucharistii

Kdo může získat odpustky?

Lidé nakažení koronavirem, ti kdo se o ně starají, všichni kdo jsou v karanténě, také ti, kdo se modlí za ukončení epidemie.

Co říká Písmo?

„V naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí.“
(Řím 12, 12)

Co k tomu řekneme? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Když ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní?
Kdo vystoupí se žalobou proti Božím vyvoleným? Bůh přece ospravedlňuje!
Kdo odsoudí?
Kristus Ježíš přece zemřel, ano i z mrtvých vstal, je po Boží pravici a přimlouvá se za nás!

(Řím 8, 31-34)

Pomůcka pro slavení domácí liturgie v době mimořádného slavení Velikonoc 2020 je k dispozici na:
www.faslavicin.cz

MEŠNÍ INTENCE MISIONÁŘŮM

„Radost z konání dobra je jediným opravdovým štěstím.“ L. N. Tolstoj

Vzpomeňme na kněze v misiích a věnujme jim mešní intence.

Pokud chcete **smysluplně pomoci kněžím v misiích**, můžete nechat odsloužit mši svatou v misijních krajinách na svůj úmysl. Psaný text úmyslu se nepředává. Mše svaté jsou odslouženy na dobrý úmysl; ten zná Bůh a osoba, která intenci věnovala.

Mešní intence je pro kněze v misiích často **jediný způsob příjmu**, protože nedostává žádný plat a musí si vystačit z darů dobrodinců. Často také překonává velké vzdálenosti a do některých farností se dostane jen několikrát za rok. Rovněž musí řešit **problémy bíd, nemocí, hladu i pronásledování** a často z přijatých darů pomáhá chudým.

Intence jsou předávány vždy do nejchudších oblastí v misiích, kam Papežská misijní díla (PMD) z ČR pomáhají. Země vybírá Národní kancelář PMD.

Kam peníze na mešní intence poslat?

Adresa: Papežská misijní díla

Na Kropáčce 30/1, 500 03 Hradec Králové

Číslo účtu: 72540444/2700

Variabilní symbol: 321

Specifický symbol: členské číslo, pokud máte

Do zprávy pro příjemce uveďte počet intencí.

Pro opravdovou pomoc je dobré na 1 intenci přispět alespoň 250 Kč.

Za jakoukoliv pomoc upřímně děkujeme!

Pro usnadnění administrativy a komunikace ohledně darů je dobré, když se dárce přihlásí jako člen PMD do programu „Dárcovství“. Výhodou členství je snazší identifikace dárce a zpětná vazba (informace o přijetí daru). Za dary lze členům automaticky vystavovat potvrzení o přijetí platby. Každý člen PMD také 2x ročně dostává Misijní zpravodaj a je za něj denně sloužena mše svatá ve vatikánské bazilice sv. Petra.

MÍSTO PRO MODLITBU

Svatou Terezii Velikou, modlící se na záchodě, jednou oslovil ďábel: "Ještě tady se budeš modlit! To se přece nesluší!" Terezie byla dobře vychovaná španělská šlechtična a na to, co se sluší a co ne, se tehdy velmi dbalo. Ale odpověděla s humorem: "Co jde nahoru, patří Bohu a to, co jde dolů, tobě." A bylo vymalováno!

Neexistuje místo a čas, kde nelze hovořit s Bohem. Nepleť si lidskou slušnost a víru! A nezapomeňme na humor!

KŘTY

Březen:

Leonard Pavel Seidl

Sofie Amálie Habancová

Eliáš Schmiedl

Martin Slovák

POHŘBY

9.2. Marie Skočovská, 1929, Rokytnice

24.2. MUDr. Olga Machů, 1932, Slavičín

29.2. Radomír Zemánek, 1959, Nevšová

13.3. Marie Plášková, 1940, Rudimov

21.3. Július Zupko, 1943, Slavičín

RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDĚLENÍM SVÁTOSTÍ

– největšího daru, který Kristus světil své církvi.

Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlaste se nám:**

Křest dětí buď hned po narození nebo alespoň 1 měsíc před křtem.

(Křty jsou zpravidla 3. neděle v měsíci při mši svaté v 11 hodin)

Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok.

(Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.)

Zamýšlený **církevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem.

Svátost nemocných udělujeme po individuální domluvě.

Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.

ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE

Středa ----- 15.00 – 16.00

Pátek 8.30 – 9.30 15.00 – 16.00

Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!

TELEFONICKÝ KONTAKT:

Fara (úřad) : **739 245 911**

Mons.P. Marian Dej (soukromé): **731 919 369**

E-mail: **faslavicin@ado.cz**

Web: **www.faslavicin.cz**

Farní knihovna (na faře):

každý druhý (sudý) čtvrtek od 12.30 do 15.30 hod.

ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

11.4. - 17.4. Hrádek 2 (I.Častulíková)

18.4. - 24.4. Hnilová, Bothová, Zvoníčková, Kotásková, Koncerová, Frolová, Vyorálková

25.4. - 1.5. Mňačková, Cvešperová H., Hlavicová R., Koudelová T., Koudelová E., Argalášová

2.5. - 8.5. Nevšová

9.5. - 15.5. Lipová

16.5. - 22.5. rodina Múdrych

23.5. - 29.5. Divnice

30.5. - 5.6. Rokytnice

6.6. - 12.6. Kašparová, Buriánková, Brhelová, Raková, Kosečková, Rašková

13.6. - 19.6. Obadalová, Durdáková, Borová L., Tománková, Kuželová L., Kuželová M.

20.6. - 26.6. Studénková M., Salvetová, Burešová, Studénková P., Florešová

27.6. - 3.7. Vašíčková, Kudelová, Janůjová, Šebáková, Nováková, Psotová, Janoušková

Krátké texty v rámečcích ve spodní části stránek jsou převzaty z brožury Příběhy moudrosti Jitky Krausové.

Řešení:

Křížovka na str.6: „... o tom, co s nimi učinil Bůh.“

Luštěnka na str.7: **VEZMI A ČTI** (odvaha, adorace, evangelium, muzeum, misionář, řeholnice, Evropa, apoštol, letopočet, ticho)

Modlitba za mír

Pane Ježíši Kriste, ty jsi z lásky k nám zemřel na kříži, abys přinesl mír každé duši, která v tebe věří, v tebe doufá a tebe miluje. Proto padáme ke tvým nohám a prosíme, aby od nás odešla veškerá nenávist a neshoda, aby zavládly spravedlnost a svatá láska, s nimi potom mír ve tvém Duchu – mír mezi ovečkami a pastýři, mezi dětmi a rodiči, mezi podřízenými a představenými, mezi chudšími a bohatšími, mezi jednotlivými státy a národy, mír v každé rodině a v celé společnosti.

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA A SV. CECÍLIE VE SLAVIČÍNĚ

Po dobu trvání nouzového stavu souvisejícího se šířením koronaviru, kdy není možno konat veřejné bohoslužby ani jiné pobožnosti, se přenáší mše svaté z našeho kostela **on-line**, a to: **pondělí až sobota** v 18 hodin **viz: www.faslavicin.cz**
neděle v 10 hodin

12.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (Jan 20, 1-9)

13.4. Pondělí velikonoční (Mt 28, 8-15)

14.4. Úterý velikonoční (Jan 20, 11-18)

15.4. Středa velikonoční (Lk 24, 13-35)

16.4. Čtvrtek velikonoční (Lk 24, 35-48)

17.4. Pátek velikonoční (Jan 21, 1-14)

18.4. Sobota velikonoční (Mk 16, 9-15)

19.4. 2. neděle velikonoční (Jan 20, 19-31)

Svátek Božího milosrdenství

21.4. sv. Anselm (Jan 3, 7b-15)

23.4. Svátek sv. Vojtěcha, patrona naší farnosti (Jan 10, 11-16)

24.4. sv. Jiří (Jan 6, 1-15)

25.4. Svátek sv. Marka, evangelisty (Mk 16, 15-20)

26.4. 3. neděle velikonoční (Lk 24, 13-35)

29.4. Svátek sv. Kateřiny Sienské, patronky Evropy (Mt 11, 25-30)

1.5. sv. Josef Dělník (Jan 6, 52-59)

3.5. 4. neděle velikonoční (Jan 10, 1-10)

Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu sv. Filip a Jakub, apoštolové

6.5. sv. Jan Sarkander (Jan 12, 44-50)

8.5. Panna Maria, Prostřednice všech milostí (Jan 14, 1-6)

10.5. 5. neděle velikonoční (Jan 14, 1-12)

Den matek

13.5. Panna Maria Fatimská (Jan 15, 1-8)

14.5. Svátek sv. Matěje, apoštola (Jan 15, 9-17)

16.5. Svátek sv. Jana Nepomuckého, hlavního patrona Čech (Mt 10, 17-22)

17.5. 6. neděle velikonoční (Jan 14, 15-21)

Den modliteb za pronásledované křesťany

21.5. Slavnost Nanebevstoupení Páně (Mt 28, 16-20)

22.5. sv. Rita (Jan 16, 20-23a)

Novéna k Duchu Svatému (22.5. – 30.5.)

24.5. 7. neděle velikonoční (Jan 17, 1-11a)

Den modliteb za sdělovací prostředky

26.5. sv. Filip Neri (Jan 17, 1-11a)

30.5. sv. Zdislava (Jan 21, 20-25)

31.5. Slavnost Seslání Ducha Svatého (Jan 20, 19-23)

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha a sv. Cecílie ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 250 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel. 608 746 325 nebo 731 646 734 a Magdalena Durdáková, tel. 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v předšní kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplatí. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další řádné číslo vyjde v neděli 31.5.2020 na Slavnost Seslání Ducha Svatého. Uzávěrka bude v neděli 17.5.2020. Pozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V článcích jsou otištěny necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!